

- 2) Ja uz nepieciešamību pašam gaisa pārvadātājam veikt visus iespējamus pasākumus, lai izvairītos no ilgas kavēšanās, ir jāatbild apstiprinoši, vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērstu pienākumu maksāt kompensāciju atbilstoši regulas 7. pantam, gaisa pārvadātājam, veicot pasažieru pārvadājumu gaisa satiksmes pakalpojumu maršrutā, kas sastāv no diviem (vai vairāk) lidojumiem, ir jāveic tikai iespējamie pasākumi, lai izvairītos no tāda lidojuma kavēšanās, kas tam jāveic un attiecībā uz kuru pastāv kavēšanās risks; vai arī gaisa pārvadātājam turklāt ir jāveic arī iespējamie pasākumi, lai izvairītos no individuāla pasažiera ilgas kavēšanās galamērķī (piemēram, izskatot iespēju veikt rezervācijas maiņu uz citu lidojumu)?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5., 6., 7. un 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ilgas kavēšanās galamērķī gadījumā apkalpojošam gaisa pārvadātājam, ja tas vēlas novērst pienākumu maksāt kompensāciju atbilstoši regulas 7. pantam, ir jāapgalvo un jāpierāda, ka tas ir veicis iespējamus pasākumus, lai veiktu pasažiera lidojuma rezervācijas maiņu uz citu lidojumu, ar kuru attiecīgais pasažieris galamērķī sasniegs, iespējams, bez ilgas kavēšanās?

(¹) OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. decembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

(Lieta C-674/17)

(2018/C 063/10)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo – Kainuu ry

Citi lietas dalībnieki un puses: Suomen riistakeskus, Risto Mustonen, Kai Ruhanen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Dzīvotņu direktīvas (¹) 16. panta 1. punkta e) apakšpunkta formulējumam, pamatojoties uz atsevišķu mednieku lūgumiem, drīkst izsniegt reģionālas atļaujas atkāpes veidā t.s. medībām populācijas aizsardzības nolūkos?
- Vai, vērtējot šo jautājumu, nozīme ir tam, ka rīcības brīvības izmantošana, izlemjot par atļaujām atkāpes veidā, ir atkarīga no valsts populācijas aizsardzības plāna un tādā rīkojumā paredzēts maksimālais nomedīto dzīvnieku indivīdu skaits, saskaņā ar kuru attiecībā uz dalībvalsts teritoriju ik gadu var tikt izsniegtas atļaujas atkāpes veidā?
 - Vai vērtējumā var tikt ņemti vērā tādi citi aspekti kā mērķis novērst kaitējumu suņiem un palielināt vispārējo drošības sajūtu?
- 2) Vai atļauju atkāpes veidā izsniegšana medībām populācijas aizsardzības nolūkos pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē var tikt pamatota ar to, ka nelikumīgu medību novēršanai nav apmierinošas alternatīvas Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punkta izpratnē?

- Vai šajā gadījumā var ņemt vērā praktiskās grūtības, uzraugot nelikumīgas medības?
 - Vai, vērtējot jautājumu par apmierinošas alternatīvas esamību, iespējams, nozīme ir arī mērķim novērst kaitējumu suņiem un palielināt vispārējo drošības sajūtu?
- 3) Kā ir jāvērtē Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktā minētais nosacījums, kas attiecas uz sugu populāciju aizsardzības statusu, izsniedzot reģionālas atļaujas atkāpes veidā?
- Vai sugas aizsardzības statuss ir jāvērtē gan attiecībā uz konkrētu teritoriju, gan uz visu dalībvalsts teritoriju vai arī attiecībā uz vēl lielāku attiecīgās sugas izplatības areālu?
 - Vai ir iespējams, ka ir izpildīti Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktā izvirzītie atļaujas atkāpes veidā izsniegšanas priekšnoteikumi, lai gan sugas aizsardzības statuss atbilstoši pienācīgam novērtējumam nevar tikt uzskatīts par labvēlīgu direktīvas izpratnē?
 - Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: kādā situācijā tas tā varētu būt?

(¹) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 1. decembrī iesniedza Curtea de Apel Ploiești (Rumānija) – Oana Mădălina Călin/Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-676/17)

(2018/C 063/11)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Ploiești

Pamatlietas puses

Prasītāja: Oana Mădălina Călin

Atbildētāji: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice un Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai LES 4. panta 3. punkts, kurā ir atsauce uz lojālas sadarbības principu, Pamattiesību hartas 17., 20., 21. un 47. pants, LESD 110. pants[,] tiesiskās noteiktības princips, līdzvērtības un efektivitātes principi, kas izriet no procesuālās autonomijas principa, var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesību norma, konkrēti Likuma Nr. 554/2004 par administratīvo procesu 21. panta 2. punkts, kā tas interpretēts *Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept* [Augstās kasācijas tiesas – Tiesību jautājumu izskatīšanas palātas] nolēmumā Nr. 45/2016, atbilstīgi kuram termiņš, kurā var iesniegt pieteikumu par pārskatīšanu, pamatojoties uz Likuma Nr. 554/2004 21. panta 2. punkta noteikumiem, ir viens mēnesis no dienas, kad ir paziņots galīgais spriedums, kuru tiek lūgts pārskatīt?